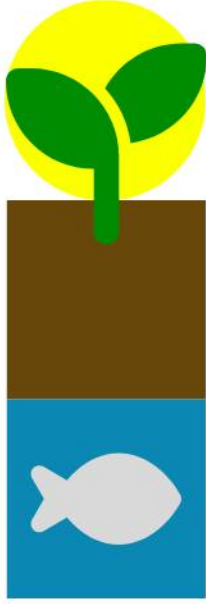

कृषिस्य बाइबिलसिद्धान्ताः

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

परमात्मनः निर्धारितं श्रमं कार्यं
वा कृषिं च मा द्वेष्टि। सिराच 7:15

भोजनस्य मूल्यं कथं न्यूनीकर्तव्यम्

चलचित्रेषु अश्लीलचित्रं, कामुकदृश्यानि च प्रतिबन्धयन्तु यतोहि एतादृशानां मनोरञ्जनस्य परिणामः दुर्भिक्षं भविष्यति। (टोबिट् ४:१३) २.

दुर्भिक्षः अन्नस्य मूल्यं घातीयरूपेण वर्धयिष्यति। (२ राजा ६:२५) २.

हस्तमैथुनं न कुर्वन्तु यतः तत् भवन्तं आलस्यं जनयिष्यति। (सोलोमनस्य प्रज्ञा ३:१४, सुभाषितम् २४:३०-३४)

NO WORK NO EAT इति नीतिं कुर्वन्तु। (२ थेस्सलोनिकी ३:१०)

प्राकृतिकसंसाधनं अधिकतमं कुर्वन्तु। सर्वाणि नदीपार्श्वभूमिः कृषिकार्यार्थं विनियोगयन्तु। प्रत्येकं गृहे जलपम्पं वा कूपं वा कृत्वा विशेषतः नद्यः दूरस्थानां कृते। (यशायाह ३२:२०) २.

वर्षाजलं संग्रहयन्तु। (लेवीय २६:३-५)

वृषभान् प्रजनयतु। (सुभाषितम् १४:४)

कृषिस्य महत्त्वं मूल्यं च प्रवर्धयन्तु। (अरिस्तियासस्य पत्रम् ५:९-१०, १३)

नागरिकान् स्वस्य अन्नस्य उत्पादनार्थं प्रोत्साहयन्तु। (सुभाषितम् ६:६-८, सुभाषितम् २७:२३-२७)

प्रत्येकं नगरं स्वस्य भोजनस्य आपूर्तिं कर्तुं समर्थं भवेत्। (उत्पत्तिः ४१:४८) २.

पञ्चतन्त्रम्

ततः परमेश् वरः अवदत् , पृथिवी तृणानि, बीजप्रदानि ओषधयः; फलवृक्षः च यथाविधं फलं ददाति, यस्य बीजं स्वयमेव अस्ति, पृथिव्यां उत्पद्यते, तथैव अभवत्। पृथिवी च तृणानि, ओषधीः च यथाविधं बीजं ददाति, फलप्रदं वृक्षं च, यस्य बीजं स्वजातीयं, तस्य प्रकारस्य च फलं जनयति स्म, ईश्वरः तत् उत्तमं दृष्टवान्। ततः परमेश् वरः अवदत् , पश्यत, मया युष् माकं कृते सर्वपृथिवीमुखे यानि बीजयुक्तानि ओषधानि दत्तानि, येषु वृक्षेषु बीजप्रदातृवृक्षस्य फलं भवति। भवद्भ्यः मांसार्थं भविष्यति। उत्पत्तिः १:११-१२, २९

ततः परमेश् वरः अवदत् , “अस्माकं प्रतिरूपेण मनुष्यम् अस् माकं सदृशं निर्मामि; ते समुद्रमत्स्यानां, वायुपक्षिणां, पशवानां, सर्वपृथिव्याः; पृथिव्यां सरतिषु सर्वेषु सरीसृपेषु च आधिपत्यं कुर्वन्तु। अतः परमेश् वरः स्वप्रतिरूपेण मनुष्यम् सृष्टवान्, परमेश् वरस् य प्रतिरूपे तं सृष्टवान्; स्त्रीपुरुषौ सृष्टौ स तान्। ततः परमेश् वरः तान् आशीषं दत्तवान्, परमेश् वरः तान् अवदत् , “प्रजनं कुरुत, प्रवर्धयन्तु, पृथिवीं पुनः पूरयन्तु, तां वशं च कुर्वन्तु, समुद्रमत्स्यानां, वायुपक्षिणां, पृथिव्यां गच्छन्तीनां सर्वेषां जीवानां च उपरि आधिपत्यं कुर्वन्तु। उत्पत्तिः १:२६-२८

परमेश् वरः परमेश् वरः पृथु वीतः सर्वान् वृक्षान् उत् पन् यति, ये दर्शनार्थं रमणीयाः; भोजार्थं च उत्तमाः सन्ति। उद्यानस्य मध्ये अपि जीवनवृक्षः; शुभाशुभज्ञानवृक्षः च। उत्पत्तिः २:९

आदमम् अवदत् , “यतो हि त्वं तव भार्यायाः वाणीं श्रुत्वा तस्य वृक्षस्य फलं खादितवान्, यस्य वृक्षस्य फलं मया त्वां न खादितव्यम् इति आज्ञापितम्, तव कृते भूमिः शापिता अस्ति। त्वं दुःखेन जीवनपर्यन्तं तस्य फलं खादिष्यसि; कण्टकान् कण्टकान् च त्वां प्रजास्यति; त्वं च क्षेत्रस्य ओषधिं खादिष्यसि; त्वं मुखस्वेदेन रोटिकां खादिष्यसि, यावत् त्वं भूमौ न प्रत्यागच्छसि; यतः त्वं तस्मात् बहिः गृहीतः; यतः त्वं रजः असि, रजः प्रति पुनः आगमिष्यसि। उत्पत्तिः ३:१७-१९

अतःपरमेश् वरःपरमेश् वरःतं अदन-उद्यानात् प्रेषितवान्, यस्मात् भूमितःसःहतःअभवत्, तस् य भूमिं कृषयितुं। उत्पत्तिः३:२३

तदा इसहाकःतस्मिन् देशे वष्य तस्मिन् वर्षे शतगुणं प्राप्तवान्, ततःपरमेश् वरःतस्मै आशीर्वादं दत्तवान्। उत्पत्तिः २६:१२

अतःफारो बुद्धिमान् बुद्धिमान् च पुरुषं पश्यन् मिस्रदेशस्य उपरि तं स्थापयतु। फारो एतत् करोतु, सप्तसु वर्षेषु मिस्रदेशस्य पञ्चमभागं गृह्णातु, देशस्य उपरि अधिकारिणःनियुक्तं करोतु। आगमिष्यमाणानां सुवर्षाणां सर्वान् अन्नं सङ्गृह्य फारोहस्तस्य अधःधान्यं स्थापयन्तु, नगरेषु च भोजनं स्थापयन्तु। तत् अन्नं मिस्रदेशे सप्तवर्षस्य दुर्भिक्षस्य विरुद्धं देशस्य सञ्चयार्थं भविष्यति। यत् भूमिःदुर्भिक्षेण न नश्यति। उत्पत्तिः४१:३३-३६

सप्तवर्षेभ्यःसप्तवर्षेभ्यःसर्वान् अन्नं मिस्रदेशे सङ्गृह्य नगरेषु अन्नं सङ्गृहीतवान्, क्षेत्रस्य अन्नं यत् प्रत्येकं नगरं परितःआसीत्, तत् तस्मिन् एव निक्षिप्तवान्। उत्पत्तिः४१:४८

ततःसप्तवर्षाणि अभावः आगन्तुं आरब्धा यथा योसेफःउक्तवान्, सर्वेषु देशेषु अभावः आसीत्। किन्तु मिस्रदेशे सर्वेषु रोटिका आसीत्। यदा सर्वःमिस्रदेशःबुभुक्षितःअभवत् तदा जनाःफारो रोटिकां याचन्ते स्म, तदा फारो सर्वान् मिस्रदेशीन् अवदत्, “यूसेफस्य समीपं गच्छतु। यत् त्वां वदति तत् कुरु। उत्पत्तिः४१:५४-५५

ततःयोसेफःस्वपितरं भ्रातरं च पितुःगृहं च सर्व्वं कुटुम्बं रोटिकां दत्तवान्। सर्व्वेषु देशेषु रोटिका नासीत्; यतःदुर्भिक्षः अतीव तीव्रःआसीत्, अतःमिस्रदेशःसर्वःकनानदेशःच दुर्भिक्षात् मूर्च्छितःअभवत्। ततःयोसेफःमिस्रदेशे कनानदेशे च यत् किमपि धनं प्राप्यते तत् सर्व्वं तेषां क्रीतस्य धान्यस्य कृते सङ्गृहीतवान्, ततःयोसेफःतत् धनं फारोगृहे आनयत्। यदा मिस्रदेशे कनानदेशे च धनं क्षीणं जातं तदा सर्व्वे मिस्रदेशीयाःयोसेफस्य समीपं आगत्य अवदन्, “अस्माकं रोटिकां ददातु, यतःवयं भवतःसमीपे किमर्थं म्रियमाणाःभविष्याम? यतःधनं विफलं भवति। तदा योसेफः अवदत्, “भवतः पशवः ददातु। अहं च त्वां भवतः पशूनां कृते दास्यामि, यदि धनं विफलं भवति। ते स्वपशवः योसेफस्य समीपम् आनयन्ति स्म, ततःयोसेफःतान् अश्वानाम्, मेषानां, गोपानां, गदानां च विनिमयरूपेण रोटिकां दत्तवान्, तेषां सर्व्वेषां पशूनां कृते तत्तत् वर्षं यावत् रोटिकां दत्तवान्। तस्य वर्षस्य समाप्तेःद्वितीयवर्षे ते तस्य समीपम् आगत्य तम् अवदन्, अस्माकं धनं कथं व्ययितम् इति वयं मम प्रभोःकृते तत् न गोपयिष्यामः। मम प्रभुः अपि अस्माकं पशुयूथाःसन्ति; मम प्रभोःदृष्टौ न अवशिष्यते, किन्तु अस्माकं शरीराणि, अस्माकं भूमिःच, वयं किमर्थं तव दृष्टेः पुरतःम्रियमाणाःभवेम, वयं च अस्माकं भूमिःच? अस्मान् अस्माकं भूमिं च रोटिकायाःकृते क्रीणीत, वयं च अस्माकं भूमिःच फारोनःदासाःभविष्याम; अस्मान् बीजं ददातु, येन वयं जीवाम; न मृताःभवेम, येन भूमिःनिर्जनःन भवेत्। ततःयोसेफःमिस्रदेशस्य सर्व्वान् भूमिं फारोनःकृते क्रीतवन्; यतःमिस्रीयाःप्रत्येकं स्वक्षेत्रं विक्रीतवन्तःयतः तेषां उपरि दुर्भिक्षःप्रबलःअभवत्, अतःभूमिःफारोःअभवत्। प्रजाःतु मिस्रदेशस्य एकस्मात् अन्तात् परं यावत् नगरेषु अपसारयत्। उत्पत्तिः४७:१२-२१

तदा योसेफःजनान् अवदत्, पश्यत, मया युष्मान् अद्य भवतःभूमिःच फारोनःकृते क्रीतवती। वृद्धौ पञ्चमांशं फारो दास्यथ, क्षेत्रबीजाय, भवतः भोजनाय, भवतः गृहेषां कृते, भवतः बालकानां भोजनाय च चतुर्भागः भवतः स्वकीयः भविष्यति। उत्पत्तिः४७:२३-२४

षड् वर्षाणि यावत् त्वं स्वभूमिं रोपयसि, तस्याःफलानि च सङ्गृहीष्यसि, किन्तु सप्तमे वर्षे विश्रामं कृत्वा निश्चलं करिष्यसि। यथा तव प्रजानां दरिद्राःखादन्ति, यत् त्यजन्ति तत् क्षेत्रपशवःखादिष्यन्ति। तथैव त्वं स्वस्य द्राक्षाक्षेत्रं जेतुनक्षेत्रं च व्यवहारं करिष्यसि। निष्कासन २३:१०-११

युष्माकं परमेश् वरं परमेश् वरस् य सेवां कुरु, सःतव रोटिकां जलं च आशीर्वादं दास्यति। अहं च तव मध्ये व्याधिं हरिष्यामि। निर्गमनम् २३:२५

यदा यूयं स्वदेशस्य फलानि लभन्ते तदा भवन्तःस्वक्षेत्रस्य कोणान् सम्पूर्णतया न लप्स्यन्ते, न च स्वस्य फलानां संग्रहणं करिष्यन्ति। तव द्राक्षाक्षेत्रं न गृह्णीष्व, द्राक्षाक्षेत्रस्य प्रत्येकं द्राक्षाफलं न संग्रहयिष्यसि; त्वं तानि निर्धनानाम् परदेशीयानां च कृते त्यक्ष्यसि, अहं तव परमेश् वरःपरमेश् वरःअस्मि। लेवीय १९:९-१०

यूयं मम विधानं पालयथ। त्वं तव पशुलिङ्गं नानाविधं न त्यजसि, त्वं स्वक्षेत्रं मिश्रबीजं न रोपयसि, न च तव उपरि लिनेन ऊनमिश्रितं वस्त्रं आगमिष्यति। लेवीय १९:१९

यदा यूयं देशे आगत्य भोजनार्थं सर्वविधवृक्षान् रोपयिष्यथ, तदा तस्य फलं अखतनाम् इति गणयिष्यथ, वर्षत्रयं युष्माकं कृते अखतनावत् स्यात्, तस्य फलं न भक्ष्यते। लेवीय १९:२३

यदा यूयं स्वदेशस्य फलानि लभन्ते तदा भवन्तःस्वक्षेत्रस्य कोणान् शुद्धं न करिष्यन्ति, न च स्वस्य फलानां किमपि संग्रहणं करिष्यन्ति, तानि दरिद्रेभ्यःपरदेशेभ्यःच त्यजन्ति, अहं भवतःपरमेश्वरःपरमेश् वरःअस्मि। लेवीय २३:२२

षड् वर्षाणि त्वं स्वक्षेत्रं रोपयसि, षड् वर्षाणि च तव द्राक्षाक्षेत्रं छित्त्वा तस्य फलं संग्रहयसि; किन्तु सप्तमे वर्षे देशस्य विश्रामदिवसः; परमेश् वरस्य विश्रामदिवसः भविष्यति, त्वं न स्वक्षेत्रं रोपयसि, न च द्राक्षाक्षेत्रं छर्दयसि। लेवीय २५:३-४

तत् पञ्चाशत् वर्षं युष्माकं कृते जयन्ती भविष्यति, यूयं न रोपयथ, न च तस्मिन् स्वतःवर्धमानं न लप्स्यन्ते, न च तस्मिन् द्राक्षाफलानि विच्छिन्नाः सङ्गृह्णीयुः जुबली हि हि; तत् युष्माकं कृते पवित्रं भविष्यति, यूयं क्षेत्रात् तस्य वृद्धिं खादिष्यथ। लेवीय २५:११-१२

अतःयूयं मम नियमान् अनुसृत्य मम न्यायान् पालयित्वा तान् पालयित्वा च। यूयं च अशुभं देशे निवसथ। भूमिः तस्याःफलं दास्यति, यूयं च तृप्तं खादित्वा तत्र निवसन्ति। यदि यूयं वदथ, सप्तमे वर्षे किं खादिष्यामः पश्यतु, वयं न वपिष्यामः; न च अस्माकं वृद्धिं सङ्गृह्णीमः; तदा अहं षष्ठे वर्षे भवतःउपरि मम आशीर्वादं आज्ञापयिष्यामि, तत् च वर्षत्रयं यावत् फलं दास्यति। अष्टमवर्षे रोष्य नवमवर्षपर्यन्तं पुरातनफलं खादिष्यथ। यावत् तस्याः फलं न आगमिष्यति तावत् भवन्तःपुरातनसञ्चयात् खादिष्यन्ति। लेवीय २५:१८-२२

यदि यूयं मम नियमानुसारं चरथ, मम आज्ञां च पालयित्वा तानि पालयथ; तदा अहं युष्मान् काले वृष्टिं दास्यामि, भूमिःतस्याःवृद्धिं दास्यति, क्षेत्रवृक्षाःच फलं दास्यन्ति। युष्माकं मण्डनं वृक्षं यावत् वसति, वपनसमयं च प्राप्स्यति, यूयं च स्वस्य रोटिकां पूर्णतया खादित्वा स्वदेशे सुरक्षिताःनिवसन्ति। लेवीय २६:३-५

देशस्य बीजस्य वा वृक्षस्य फलस्य वा सर्वं दशमांशं परमेश् वरस् य एव, तत् परमेश् वरस् य कृते पवित्रम्। लेवीय २७:३०

यतः भवतः परमेश्वरः परमेश् वरः त्वां सुभूमिं, जलनद्याः, फव्वाराणां, गभीराणां च भूमिं नयति, ये उपत्यकाभ्यः पर्वतेभ्यःच उद्भूताःसन्ति। गोधूमस्य, यवस्य, लतानां, पिप्पलीवृक्षाणां, दाडिमानां च भूमिः; तैलस्य जैतुनस्य, मधुस्य च भूमिः; यस्मिन् देशे त्वं दुर्लभतया रोटिकां खादिष्यसि, तत्र तव किमपि अभावं न प्राप्स्यसि; यस्याःशिलाःलोहाः; यस्याःपर्वतात् त्वं पीतलकं खनितुं शक्नोषि। यदा त्वं खादित्वा तृप्तःअभवसि तदा त्वं स्वेश्वरं परमेश् वरं यत् सत् भूमिं दत्तवान् तदर्थं आशीर्वादं दास्यसि। द्वितीयवाक्यम् ८:७-१०

यदि यूयं मम आज्ञां प्रयत्नपूर्वकं शृण्वन्ति यत् अद्य अहं भवद्भ्यः आज्ञापयामि यत् भवतः परमेश्वरं परमेश् वरं प्रेम्णा सर्वात्मनः सर्वात्मना च तस्य सेवां कुर्वन्तु, तर्हि अहं भवद्भ्यः तस्य समये भवतः भूमिवृष्टिं प्रथमवृष्टिं उत्तरवृष्टिं च दास्यामि, येन भवन्तः स्वस्य धान्यं, तव मद्यं, तव तैलं च सङ्गृह्णीयुः। अहं च तव क्षेत्रेषु तृणानि प्रेषयिष्यामि, येन त्वं खादिष्यसि, तृप्तः भवेय च। द्वितीयवाक्यम् ११:१३-१५

त्वं तव बीजवृद्धिं सर्व्वं दशमांशं दास्यसि यत् क्षेत्रं वर्षे वर्षे प्रसवति। द्वितीयविनियमः १४:२२

त्वं तव द्राक्षाक्षेत्रं विविधबीजैः न रोपयसि, मा भूत् तव बीजस्य फलं तव द्राक्षाक्षेत्रस्य फलं च दूषितं भवेत्। द्वितीयवाक्यम् २२:९

यदा त्वं क्षेत्रे स्वस्य फलानां कटनीं छिनत्सि, क्षेत्रे एकं गुच्छं विस्मरसि, तदा त्वं पुनः तत् आनेतुं न गमिष्यसि, परदेशीयानां, पितृणां, विधवायाश्च कृते भविष्यति, येन तव परमेश्वरः भवतः हस्तस्य सर्वेषु कार्येषु त्वां आशीर्वादं ददातु। द्वितीयवाक्यम् २४:१९

यदि त्वं तव परमेश्वरस्य परमेश्वरस्य वाणीं प्रयत्नपूर्वकं शृणोषि, तस्य सर्वान् आज्ञां पालयितुम्, पालयितुम्, अद्य अहं भवद्भ्यः आज्ञापयिष्यसि, तर्हि तव परमेश्वरः पृथिव्याः सर्वेभ्यः राष्ट्रेभ्यः उपरि त्वां उच्चैः स्थापयिष्यति, यदि त्वं परमेश्वरस्य परमेश्वरस्य वाणीं शृणोषि तर्हि एते सर्वे आशीर्वादाः त्वां प्रति आगत्य त्वां आकर्षयिष्यन्ति। धन्यो भवसि पुरे धन्यः क्षेत्रे च। तव शरीरस्य फलं, तव भूमिफलं, तव पशुफलं, तव गवां, मेषसमूहाः च धन्याः भविष्यन्ति। धन्यस्तव टोपला तव भण्डारः च भविष्यति। द्वितीयवाक्यम् २८:१-५

यस्मिन् देशे परमेश् वरः तव पितृभ्यः शपथं कृतवान्, तस्मिन् देशे त्वां धनं, तव शरीरफलं, पशुफलं, तव भूमिफलं च प्रचुरं करिष्यति। परमेश् वरः भवद्भ्यः स्वस्य सुनिधिं स् वर्गं उद्घाटयिष्यति यत् तव भूमिं काले वर्षाम् अदातुम्, तव हस्तस्य सर्वकार्यं आशीर्वादं दातुं च, त्वं च बहुराष्ट्रेभ्यः ऋणं दास्यसि, ऋणं न करिष्यसि। द्वितीयविनियमः २८:११-१२

इतिहास

अतः त्वं तव पुत्राः तव दासाः च तस्य कृते भूमिं कर्षयिष्यसि, फलानि च आनयिष्यसि, येन तव स्वामिपुत्रस्य भोजनं भवेत्, किन्तु तव स्वामिपुत्रः मेफीबोशेतः मम मेजस्य समीपे सर्वदा रोटिकां खादिष्यति। सिबस्य पञ्चदश पुत्राः विंशतिः सेवकाः च आसन्। २ शमूएल ९:१०

सामरियादेशे महती दुर्भिक्षः अभवत्, तदा ते तत् व्याप्तवन्तः; यावत् गदस्य शिरः चत्वारिंशत् रजतखण्डेषु, कपोतस्य गोबरस्य चतुर्थभागं पञ्च रजतखण्डेषु विक्रीतम्। २ राजा ६:२५

यरुशलेमनगरे निवसतां जनान् याजकानाम् लेवीनां च भागं दातुम् आज्ञापितवान् यत् ते परमेश् वरस् य नियमे चोदिताः भवेयुः। आज्ञां प्रसारितमात्रेण इस्राएलजनाः धान्यस्य, मद्यस्य, तैलस्य, मधुस्य, क्षेत्रस्य सर्व्ववृद्धेः च प्रथमफलं प्रचुरं आनयन्ति स्म। सर्व्ववस्तूनाम् दशमांशं च ते प्रचुरं आनयत्। यहूदानगरेषु निवसतां इस्राएल-यहूदा-वंशानां विषये अपि गो-मेष-दशमांशं, तेषां परमेश् वराय समर्पितानां पवित्रवस्तूनाम् दशमांशं च आनयन्, तानि च राशौ स्थापयन्ति स्म। २ इतिहास ३१:४-६

अस्माकं भूमितः प्रथमफलं सर्वेषां वृक्षाणां सर्वफलानां प्रथमफलं च वर्षे वर्षे परमेश्वरस्य गृहं प्रति आनेतुं, अस्माकं पुत्राणां पशूनां च प्रथमजातान् यथा व्यवस्थायां लिखितम् अस्ति, अस्माकं गोषाणां मेषानां च प्रथमजातान् अस्माकं परमेश्वरस्य गृहे सेवां कुर्वतां याजकानाम् समीपं आनेतुं शक्नुमः अस्माकं पिष्टस्य प्रथमफलं, अर्पणं, सर्वविधवृक्षस्य, मद्यस्य, तैलस्य च फलं याजकानाम्, अस्माकं परमेश्वरस्य गृहस्य कक्षेषु च। अस्माकं भूमितः दशमांशं लेवीभ्यः दत्तं यथा अस्माकं सर्वेषु कृष्येषु नगरेषु तेषां एव लेवीनां दशमांशं प्राप्नुयात्। हारूनस्य पुत्रः याजकः लेवीयैः सह दशमांशं गृह्णीयात्, लेवीयाः दशमांशं अस्माकं परमेश्वरस्य गृहं प्रति, कक्षेषु, निधिगृहे च आनयिष्यन्ति। यतः इस्राएल-सन्ततिः लेवी-वंशजः च धान्यस्य, नव-मद्यस्य, तैलस्य च बलिदानं कक्षेषु आनयिष्यन्ति, यत्र पवित्रस्थानस्य पात्राणि, सेवकाः याजकाः, द्वारपालाः, गायकाः च सन्ति, वयं च अस्माकं परमेश्वरस्य गृहं न त्यक्ष्यामः। नहेमिया १०:३५-३९

काव्य

अहं परमेश् वरं अन्वेष्टुम् इच्छामि, परमेश् वरस् य समक्षं च मम कार्यं समर्पयिष्यामि, यः महत्कार्यं करोति, अविवेचनीयं च करोति। अद्भुतानि असंख्यानानि वस्तूनि यः पृथिव्यां वर्षणं करोति, क्षेत्रेषु जलं प्रेषयति च अय्यूब ५:८-१०

त्वया तं स्वहस्तकर्मणाम् आधिपत्यं कृतवान्; त्वया सर्वं तस्य पादयोः अधः स्थापितं, सर्वे मेषाः; वृषाः; आम्, क्षेत्रस्य पशवः च; वायुपक्षिणः समुद्रमत्स्याः च यत्किमपि समुद्रमार्गेषु गच्छन्ति। हे अस्माकं प्रभु, तव नाम सर्वेषु पृथिव्यां कियत् उत्तमम् अस्ति! स्तोत्रम् ८:६-९

सः पशूनां कृते तृणानि, मनुष्याणां सेवायै ओषधिं च वर्धयति, येन सः पृथिव्याः अन्नं जनयति। मनुष्यस्य हृदयं हर्षयति मद्यं, तस्य मुखं प्रकाशयितुं तैलं, मनुष्यस्य हृदयं दृढं करोति रोटिका च। स्तोत्रम् १०४:१४-१५

प्रान्तरं स्थितं जलं, शुष्कभूमिं च जलस्रोतेषु परिणमयति। तत्र च बुभुक्षितान् निवसति, येन ते निवासार्थं नगरं सज्जीकरोति। क्षेत्राणि च रोष्य द्राक्षाक्षेत्राणि रोपयन्तु, येन वृद्धिफलं भवेत्। सः तान् अपि आशीर्वादं ददाति, येन ते बहुसंख्याकाः भवन्ति; न च तेषां पशवः क्षीणतां प्राप्नुवन्ति। स्तोत्रम् १०७:३५-३८

पिपीलिकां प्रति गच्छ, हे मन्दः; तस्याः मार्गं विचार्य बुद्धिमान् भव, यस्याः मार्गदर्शकः; पालकः; शासकः वा नास्ति, सा ग्रीष्मकाले स्वस्य मांसं प्रदाति, फलानां कटने च स्वस्य भोजनं सङ्गृह्णाति। सुभाषितम् ६:६-८

यः ग्रीष्मकाले सङ्ग्रहं करोति सः बुद्धिमान् पुत्रः; यः तु फलानां कटने निद्रां करोति सः लज्जाजनकः पुत्रः अस्ति। सुभाषितम् १०:५

यः स्वभूमिं कर्षति सः रोटिकाभिः तृप्तः भविष्यति, यस्तु व्यर्थानाम् अनुसरणं करोति सः अबोधः। सुभाषितम् १२:११

निर्धनानाम् कृषौ बहु अन्नं भवति, किन्तु अस्ति यत् न्यायाभावात् नश्यति। सुभाषितम् १३:२३

यत्र वृषभाः न सन्ति तत्र पालना शुचिः किन्तु बहु वृद्धिः वृषबलेन भवति। सुभाषितम् १४:४

मन्दः शीतकारणात् न कर्षति; अतः सः फलानां कटने याचयिष्यति, तस्य किमपि नास्ति। सुभाषितम् २०:४

अहं आलस्यस्य क्षेत्रेण, अबोधस्य च द्राक्षाक्षेत्रेण गतः; तत् सर्वं कण्टकैः प्रवृद्धं, तस्य मुखं जालैः आच्छादितं, तस्य शिलाभित्तिः च भग्नवती। तदा अहं दृष्टवान्, सम्यक् च विचारितवान्, अहं तत् अवलोक्य उपदेशं प्राप्तवान्। तथापि किञ्चित् निद्रा, किञ्चित् निद्रा, किञ्चित् हस्तौ कृत्वा निद्रां कर्तुं, तथा तव दारिद्र्यं चर इव आगमिष्यति। सशस्त्रत्वेन च तव अभावः सुभाषितम् २४:३०-३४

त्वं मेषानां स्थितिं ज्ञातुं प्रयतस्व, यूथान् च सम्यक् पश्य। यतः धनं सदा न भवति, किं मुकुटं सर्वजन्मपर्यन्तं स्थास्यति? तृणं दृश्यते, कोमलतृणं च दर्शयति, पर्वतानां ओषधीः च सङ्गृह्यन्ते। मेषाः तव वस्त्राय, बकाः च क्षेत्रस्य मूल्यम्। भवतः भोजनाय, भवतः गृहस्य भोजनाय, भवतः कन्याणां परिपालनाय च पर्याप्तं बकदुग्धं भविष्यति। सुभाषितम् २७:२३-२७

यः स्वभूमिं कर्षति सः बहु रोटिकां प्राप्स्यति, यस्तु व्यर्थजनानाम् अनुसरणं करोति तस्य दारिद्र्यं पर्याप्तं भविष्यति। सुभाषितम् २८:१९

सा क्षेत्रं विचार्य क्रीणाति, स्वहस्तफलेन द्राक्षाक्षेत्रं रोपयति। सुभाषितम् ३१:१६

अपि च पृथिव्याः लाभः सर्वेषां कृते, राजा स्वयं क्षेत्रेण सेवितः। उपदेशक ५:९

मनुष्यस्य सर्वः श्रमः मुखस्य कृते एव, तथापि भूखः न पूरितः। उपदेशक ६:७

यः वायुम् अवलोकयति सः न वपयिष्यति; ये च मेघान् अवलोकयति सः न लप्स्यते। प्रातःकाले बीजं रोपय, सायंकाले च हस्तं मा निरुध्य, यतः त्वं न जानासि यत् एतत् वा तत् वा, उभौ समानौ भद्रौ भविष्यतः वा। उपदेशक ११:४,६

भविष्यद्वादिः

तव कर्णाः पृष्ठतः एकं वचनं श्रोष्यन्ति यत्, एषः मार्गः; दक्षिणहस्तं वामं च गच्छतः। रजतप्रतिमानां उत्कीर्णप्रतिमानां आच्छादनं, सुवर्णस्य गलितप्रतिमानां च अलङ्कारं च दूषयिष्यथ, तान् ऋतुवस्त्रवत् क्षिपथ। त्वं तं वक्ष्यसि, त्वाम् इतः गच्छतु।" तदा सः तव बीजवृष्टिं दास्यति यत् त्वं भूमिं सह वपयसि; पृथिव्याः वर्धमानं रोटिकां च स्थूलं प्रचुरं च भविष्यति, तस्मिन् दिने तव पशवः बृहत्वरणेषु भक्षयिष्यन्ति। वृषभाः अपि च भूमिकर्णिकाः खराः च फाल्तुना व्यजनेन च व्याप्तं शुद्धं भोजनं खादिष्यन्ति। यशायाह ३०:२१-२४

धन्याः यूयं ये सर्वजलस्य पार्श्वे वपन्ति, ये तत्र वृषभगदयोः पादयोः प्रेषयन्ति। यशायाह ३२:२०

शुष्कभूमिः कुण्डं भविष्यति, तृषितभूमिः च जलस्रोताः भविष्यति, यत्र प्रत्येकं शयनं भवति, तत्र अजगरानाम् निवासस्थाने वेणुभिः तृणैः च तृणं भविष्यति। यशायाह ३५:७

यत् रोटिका नास्ति तदर्थं यूयं किं धनं व्यययथ? यद् न तृप्तं तदर्थं युष्माकं परिश्रमः? मम वचनं प्रयत्नपूर्वकं शृणुत, भद्रं च खादन्तु, स्थूलतायां च युष्माकं आत्मानं आनन्दयन्तु। यशायाह ५५:२

यथा हि वृष्टिः स्वर्गात् हिमः च आगत्य तत्र न प्रत्यागच्छति, किन्तु पृथिवीं सिञ्चति, वपकस्य बीजं दातुं च अङ्कुरयति, यथा मम मुखात् निर्गच्छति मम वचनं शून्यं न भविष्यति, किन्तु यत् मम इष्टं तत् साधयिष्यति, यत्र च तत् सम्पन्नं करिष्यति अहं प्रेषितवान्। यशायाह ५५:१०-११

यतःयहूदा-यरुशलेम-देशयोःपुरुषान् परमेश् वरःकथयति, “भवतःपरती-भूमिं भग्नं कुरुत, कण्टकेषु मा वपयन्तु।” यिर्मयाह ४:३

पुनः परमेश्वरस्य वचनं मम समीपम् आगतं यत्, मनुष्यपुत्र, यदा भूमिः मम विरुद्धं दुखदं अपराधं कृत्वा पापं करिष्यति, तदा अहं तस्याःउपरि हस्तं प्रसारयिष्यामि, तस्याःरोटिकायाःदण्डं च भङ्गयिष्यामि, तस्याःउपरि दुर्भिक्षं प्रेषयिष्यामि, तस्मात् मनुष्यान् पशून् च छिनत्स्यामि, इजकिएल १४:१२-१३

तत् शाखं जनयितुं फलं दातुं च सुमृत्तिकायां महाजलेन सुमृत्तिकायां रोपिता आसीत्। इजकिएल १७:८

मया युष्माकं पितृभ्यःदत्तं देशे यूयं निवसन्ति; यूयं मम प्रजा भविष्यथ, अहं च युष्माकं परमेश् वरःभविष्यामि। अहं भवद्भ्यः सर्वेभ्यः अशुद्धेभ्यः अपि तारयिष्यामि, धान्यं च आह्वयिष्यामि, वर्धयिष्यामि, युष्माकं उपरि दुर्भिक्षं न स्थापयिष्यामि। अहं वृक्षस्य फलं क्षेत्रवृद्धिं च वर्धयिष्यामि, येन यूयं अन्यजातीयेषु दुर्भिक्षस्य अपमानं न प्राप्नुथ। तदा यूयं स्वदुष्टमार्गान् अशुभकर्माणि च स्मरिष्यथ, अधर्माणां घृणितकार्याणां च कारणेन स्वदृष्टौ अपमानं करिष्यथ। इजकिएल ३६:२८-३१

धर्मेण आत्मनःकृते वपन्तु, दयालुतया च लभत; भवतःपरतीभूमिं भङ्क्तु, यतःसःयावत् सः आगत्य भवतःउपरि धर्मस्य वर्षणं न करोति तावत् परमेश् वरं अन्वेष्टुं समयःअस्ति। होशे १०:१२

अहं युष्माकं सर्वेषु नगरेषु दन्तशुद्धिम्, सर्वेषु स्थानेषु च रोटिकायाः अभावं दत्तवान्, तथापि यूयं मम समीपं न प्रत्यागताःइति परमेश् वरःवदति। मया च भवद्भ्यःवर्षा निरुद्धा यदा फलानां कटनार्थं मासत्रयं यावत् आसीत्, अहं च एकस्मिन् नगरे वर्षणं कृतवान्, अन्यस्मिन् नगरे च वर्षणं न कृतवान्, एकःखण्डःवर्षितः; यस्मिन् खण्डे वर्षा अभवत्, सःखण्डःन शुष्कः। अतःद्वौ वा त्रीणि वा नगराणि जलं पिबितुं एकं नगरं भ्रमन्ति स्म; किन्तु ते न तृप्ताः; तथापि यूयं मम समीपं न प्रत्यागताःइति परमेश् वरःवदति। मया युष्मान् विस्फोटेन, फफून्देन च प्रहारःकृतः; यदा भवतःउद्यानानि, भवतःद्राक्षाक्षेत्राणि, भवतःपिप्पलीवृक्षाः; भवतःजैतुनवृक्षाः च वर्धन्ते स्म, तदा तालकीटाः तान् भक्षयन्ति स्म, तथापि यूयं मम समीपं न प्रत्यागताःइति परमेश् वरःवदति। मया युष्माकं मध्ये मिस्रदेशानुसारं व्याधिः प्रेषितः; युष्माकं युवकान् खड्गेन हत्वा अश्वान् अपहतवान्। मया युष्माकं शिबिराणां दुर्गन्धं युष्माकं नासिकाभ्यां यावत् आगतं, तथापि यूयं मम समीपं न प्रत्यागताःइति परमेश् वरःवदति। आमोस ४:६-१०

यद्यपि पिप्पलीवृक्षःन प्रफुल्लितःभविष्यति तथापि लतासु फलं न भविष्यति; जैतुनस्य श्रमःक्षीणःभविष्यति, क्षेत्राणि च मांसं न दास्यन्ति; मेषसमूहःगोष्ठाद् विच्छिन्नःभविष्यति, स्तम्भेषु यूथःन भविष्यति, तथापि अहं परमेश् वरेण आनन्दं प्राप्स्यामि, मम मोक्षदातृदेवतायां आनन्दयिष्यामि। हबक्कूक ३:१७-१८

किं युष्माकं गृहेषु निवसितुं समयःअस्ति, एतत् गृहं च विध्वस्तम् अस्ति? अतःपरमेश् वरःइत् वा कथयति। भवतः मार्गान् विचारयतु। यूयं बहु रोपितवन्तःअल्पं च आनयन्ति; भवन्तःखादन्ति, किन्तु युष्माकं पर्याप्तं नास्ति; यूयं पिबथ, किन्तु पेयेन न पूरिताः; यूयं वस्त्रं धारयथ, किन्तु उष्णःकोऽपि नास्ति; यश्च वेतनं अर्जयति सःतत् छिद्रयुक्ते पुटे स्थापयितुं वेतनं प्राप्नोति। इति सेनापतिःपरमेश् वरःकथयति। भवतःमार्गान् विचारयतु। हग्वै १:४-७

बीजं हि समृद्धं भविष्यति; द्राक्षा तस्याःफलं दास्यति, भूमिःतस्याःवृद्धिं दास्यति, स्वर्गःच ओसःदास्यति; अहं च एतानि सर्वाणि वस्तूनि अस्य प्रजानां शेषं धारयिष्यामि। जकर्याह ८:१२

मम गृहे भोजनं भवतु इति यूयं सर्वं दशमांशं भण्डारगृहे आनयन्तु, इदानीं मां परीक्ष्यताम् इति सेनापतिःवदति, यदि अहं भवद्भ्यः स्वर्गस्य खिडकयः उद्घाट्य आशीर्वादं न पातयिष्यामि, तर्हि तत् ग्रहीतुं पर्याप्तं स्थानं न

भविष्यति। अहं च भक्षकं भर्त्सयिष्यामि, सः भवतः भूमिफलं न नाशयिष्यति; न च युष्माकं द्राक्षाफलं क्षेत्रे कालात् पूर्वं फलं क्षिपेत् इति सेनापतिः परमेश् वरः वदति। सर्वे राष्ट्राणि युष्मान् धन्याः वक्ष्यन्ति, यतः यूयं मनोहरभूमिः भविष्यति इति सेनापतिः परमेश् वरः वदति। मलाकी ३:१०-१२

सुसमाचारग्रन्थाः

तदा सः शिष्यान् अवदत्, फलानां कटनी बहु अस्ति, किन्तु श्रमिकाः अल्पाः सन्ति। अतः फलानां स्वामीं प्रार्थयन्तु यत् सः स्वस्य फलानां कृते श्रमिकान् प्रेषयतु। मत्ती ९:३७-३८

सः तान् दृष्टान्तैः बहुवचनम् अवदत्, “पश्यतु, कश्चन वीजकः रोपयितुं निर्गतवान्; यदा सः रोपयति स्म तदा मार्गपार्श्वे केचन बीजाः पतिताः; पक्षिणः आगत्य तान् भक्षयन्ति स्म, केचन पाषाणस्थानेषु पतिताः; यत्र तेषां बहु मृत्तिका नासीत्, तेषां पृथिव्याः गभीरता नासीत् इति कारणेन ते तत्क्षणमेव प्रवृद्धाः अभवन्, सूर्योदयसमये ते तप्ताः अभवन् तेषां मूलं नासीत् इति कारणतः ते शुष्काः अभवन्। केचन च कण्टकेषु पतिताः; कण्टकाः उद्भूताः तान् निरुद्धवन्तः; अन्ये तु सुभूमौ पतित्वा फलं दत्तवन्तः; केचन शतगुणाः; केचन षष्टिगुणाः; केचन त्रिशतगुणाः। यस्य श्रोतुं कर्णाः सन्ति, सः शृणुत। मत्ती १३:३-९

अन्यः दृष्टान्तः तान् अवदत्, “स्वर्गराज्यं सर्षपस्य कणिका इव अस्ति, यत् मनुष्यः गृहीत्वा स्वक्षेत्रे रोपितवान्, यत् खलु सर्वबीजानां लघुतमं भवति, किन्तु वर्धमानं सति ओषधीनां मध्ये महत्तमं भवति, वृक्षः भवति, येन वायुपक्षिणः आगत्य तस्य शाखासु निवसन्ति। मत्ती १३:३१-३२

अतः सः तान् अवदत्, फलानां कटनी महती, किन्तु श्रमिकाः अल्पाः; अतः फलानां स्वामीं प्रार्थयन्तु यत् सः स्वस्य फलानां कृते श्रमिकान् प्रेषयतु। लूका १०:२

सः एतदृष्टान्तम् अपि अवदत्; कस्यचित् पुरुषस्य द्राक्षाक्षेत्रे पिप्पलीवृक्षः रोपितः आसीत्; सः आगत्य तत्र फलं अन्विष्य किमपि न प्राप्नोत्। तदा सः स्वस्य द्राक्षाक्षेत्रस्य वासकं अवदत्, पश्य, वर्षत्रयं अहम् अस्मिन् पिप्पलीवृक्षे फलं अन्वेष्टुं आगच्छामि, किमपि न प्राप्नोमि, तं छिनत्तु। किमर्थं तत् भूमिं भारयति? स च प्रत्युवाच, हे प्रभो, अस्मिन् वर्षे अपि त्यजतु, यावत् अहं तस्य परितः खनित्वा गोबरं करिष्यामि। लूका १३:६-९

किं यूयं वदथ, चतुर्मासाः अद्यापि सन्ति, ततः फलानां कटनी भविष्यति? पश्यन्तु, अहं युष्मान् वदामि, नेत्राणि उत्थाप्य क्षेत्राणि पश्यन्तु। ते हि फलानां कटनार्थं पूर्वमेव श्वेताः सन्ति। यः कर्षति सः वेतनं लभते, अनन्तजीवने च फलं सङ्गृह्णाति, येन वपन् च कटनकर्ता च मिलित्वा आनन्दं प्राप्नुयुः। योहनः ४:३५-३६

अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् गोधूमस्य धान्यः भूमौ पतित्वा न म्रियते, तावत् सः एकः एव तिष्ठति, किन्तु यदि मृतः तर्हि सः बहु फलं ददाति। योहनः १२:२४

तदा ते भूमिं प्राप्य तत्र अङ्गारस्य अग्निम्, तस्मिन् निहितं मत्स्यं, रोटिकां च दृष्टवन्तः। येषु तान् अवदत्, “यत् मत्स्यं युष्माकं धृतम्, तेन मत्स्यान् आनयतु।” योहनः २१:९-१०

तथापि सः स्वं साक्षीहीनं न त्यक्तवान् यतः सः हितं कृत्वा स्वर्गात् वर्षाम्, फलं च ऋतुम् अयच्छत्, अस्माकं हृदयं भोजनेन आनन्देन च पूरितवान्। प्रेरितयोः कृत्यम् १४:१७

पत्राणि

किन्तु एतत् वदामि, यः अल्पं वपयति सः अल्पं च लप्स्यते; यः प्रचुरं वपयति सः प्रचुरं च लप्स्यते। २ कोरिन्थियों ९:६
परमेश्वरः युष्माकं प्रति सर्वानुग्रहं प्रचुरं कर्तुम् समर्थः अस्ति; यथा यूयं सर्वेषु सर्वेषु सत्कार्येषु सर्वदा प्रचुराः
भवेयुः प्रचुरता, या अस्माकं माध्यमेन परमेश्वरस्य धन्यवादं जनयति। २ कोरिन्थियों ९:८-११

वयं सुकृते मा क्लान्ताः भवेम, यतः काले वयं लपयिष्याम; यदि वयं न क्लान्ताः भवेम। गलाती ६:९

यतो वयं युष्माकं सार्धं स्थित्वा अपि भवद्भ्यः एतत् आज्ञापयामः यत् यदि कश्चित् कार्यं कर्तुं न इच्छति तर्हि सः न
खादितव्यः। २ थेस्सलोनिकी ३:१०

अपोक्रीफा

यथा कृषकः भूमौ बहु बीजं रोपयति, बहूनि वृक्षान् रोपयति, तथापि स्वसमये यत् उत्तमं वपितं तत् न उत्तिष्ठति,
सर्वं च रोपितं न मूलं धारयति, तथैव संसारे रोपितानां विषये अपि तथैव भवति। ते सर्वे न उद्धारिताः भविष्यन्ति। २
एस्द्रा ८:४१

यथा कृषकस्य बीजं नष्टं भवति, यदि तत् न उपरि आगत्य काले तव वर्षा न प्राप्नोति। यदि वा अतिवृष्टिः आगत्य तां
दूषयति, तथैव तव हस्तेन निर्मितः मनुष्यः अपि नश्यति, स्वप्रतिमा च उच्यते, यतः त्वं तस्य सदृशः असि, यस्य कृते
त्वं सर्वं निर्मितवान्, कृषकस्य बीजेन सह उपमाम् अकरोत्। २ एस्द्रा ८:४३-४४

स च मां प्रत्युवाच यथा क्षेत्रं तथा बीजम्। यथा पुष्पाणि, तादृशाः वर्णाः अपि; यथा श्रमिकः, तादृशः अपि कार्यः; यथा
कृषकः स्वयम्, तथैव तस्य कृषिः अपि संसारस्य कालः आसीत्। २ एस्द्रा ९:१७

...हतो अभिमाने विनाशः बहुक्लेशः; अश्लीलतायां च क्षयः महती च अभावः; अश्लीलता हि दुर्भिक्षस्य माता। टोबिट्
४:१३

अतः सः युवकः स्वर्गदूतस्य आज्ञानुसारं कृतवान्; मत्स्यं भृष्टा तानि खादितवन्तौ, ततः तौ एकबताने समीपं न
गतवन्तौ। टोबिट् ६:५

धन्यः सः नपुंसकः यः स्वहस्तेन ईश्वरस्य विरुद्धं न अधर्मं कृतवान्, न च दुष्टं कल्पितवान्, यतः तस्मै विश्वासस्य
विशेषदानं, तस्य मनसि अधिकं स्वीकार्यं भगवतः मन्दिरे उत्तराधिकारं च दीयते। सोलोमनस्य प्रज्ञा ३:१४

परमात्मनः निर्धारितं श्रमं कार्यं वा कृषिं च मा द्वेष्टि। सिराच ७:१५

यः स्वभूमिं कर्षति सः स्वराशिं वर्धयिष्यति, यः महापुरुषान् प्रीणयति सः अधर्मस्य क्षमां प्राप्स्यति। सिराच २०:२८

यदा त्वं सर्वक्षेत्रेषु फलप्रदं सम्पत्तिं प्राप्नोषि तदा तव बीजेन रोपय, स्वस्य भण्डारस्य सद्भावे विश्वासं कृत्वा। सिराच
२६:२०

ततः शान्तिपूर्वकं स्वभूमिं कर्षन्ति स्म, पृथिवी तस्याः वृद्धिं दत्तवती, क्षेत्रवृक्षाः च फलं दत्तवन्तः। १ मक्काबी १४:८

अदनस्य विस्मृतानि पुस्तकानि

अतःजनाःकृषिकार्यं मृत्तिकासंवर्धनं च कर्तुं बाध्यन्ते येन तेन तेषां सस्यानां प्रचुरता भवेत् एवं सर्वविधकृषिःक्रियते, पूर्वोक्तभूमिसमग्रभागे प्रचुरं फलानि लभ्यन्ते । अरिष्टियासस्य पत्रम् ५:९-१०

ग्राम्यमण्डलेभ्यःप्रवासं कृत्वा नगरे निवसन् देशजनाःकृषिं बदनामीं कृतवन्तः अतःतेषां नगरे निवासं निवारयितुं राजा विंशतिदिनाधिकं तस्मिन् न तिष्ठेयुःइति आदेशं दत्तवान् अरिष्टियासस्य पत्रम् ५:१३

अतःहे बालकाःस्त्रियाःसौन्दर्यं मा अवगच्छन्तु, तेषां कार्येषु मनःन स्थापयन्तु; किन्तु भगवतःभयेन एकहृदयेन चरन्तु, सद्कार्येषु, अध्ययने, मेषेषु च परिश्रमं कुर्वन्तु, यावत् प्रभुःयुष्मान् भार्यां न दास्यति, याम् इच्छति, येन यूयं मम इव दुःखं न प्राप्नुथ। रूबेनस्य नियमः२:१

पशुपालनार्थं पृष्ठं प्रणमयन्तु, सर्वेषु कृषिकार्येषु परिश्रमं कुर्वन्तु, धन्यवादेन भगवते दानं अर्पयन्तु। पृथिव्याः प्रथमफलैः हि भगवता भवन्तं आशीर्वादं दास्यति, यथा सः हाबिलात् अधुना यावत् सर्वान् साधुन् आशीर्वादं दत्तवान्। न हि भवद्भ्यःअन्यःभागःदीयते, यत् पृथिव्याःमेदः; यस्याःफलानि परिश्रमेण उत्थापितानि सन्ति। अस्माकं पिता याकूबःपृथिव्याःप्रथमफलानां च आशीर्वादैःमां आशीर्वादं दत्तवान्। इस्साकरस्य नियमः१:३९-४२

अहं प्रथमं समुद्रे गन्तुं नौकाम् अकरोम्, यतःतस्मिन् भगवता मम कृते अवगमनं प्रज्ञा च दत्ता। अहं च तस्य पृष्ठतः पतवारं अवतारितवान्, मध्ये अन्यस्य उद्धतस्य काष्ठखण्डस्य उपरि पालं प्रसारितवान्। अहं तत्र तीरेषु गत्वा मम पितुःगृहस्य कृते मत्स्यान् गृह्णन् यावत् वयं मिस्रदेशं न आगताः। करुणायाःमाध्यमेन च अहं प्रत्येकं अपरिचितेन सह मम ग्रहणं साक्षात् कृतवान्। यदि कश्चित् परदेशीयःवा रोगी वा वृद्धःवा भवति तर्हि अहं मत्स्यान् काथ्य सुवेषं कृत्वा सर्वेभ्यः मनुष्येभ्यः यथा आवश्यकतानुसारं शोचन् दयां कृत्वा अर्पयामि स्म। अतः मत्स्यग्रहणे मत्स्यानां प्रचुरतायां भगवता मां तर्पयति स्म; यतः यः स्वपरिजनेन सह भागं करोति सः भगवतःबहुगुणं अधिकं प्राप्नोति। पञ्चवर्षपर्यन्तं मत्स्यं गृहीत्वा ये मनुष्याःदृष्टवन्तःतेभ्यःदत्त्वा मम पितुःगृहस्य सर्वेषां कृते पर्याप्तम्। अहं ग्रीष्मकाले मत्स्यान् गृहीतवान्, शिशिरे च भ्रातृभिःसह मेषपालनं कृतवान्। जबबुलनस्य नियमः२:६-१३